Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26491
Copyright: Admont, Benediktinerstift

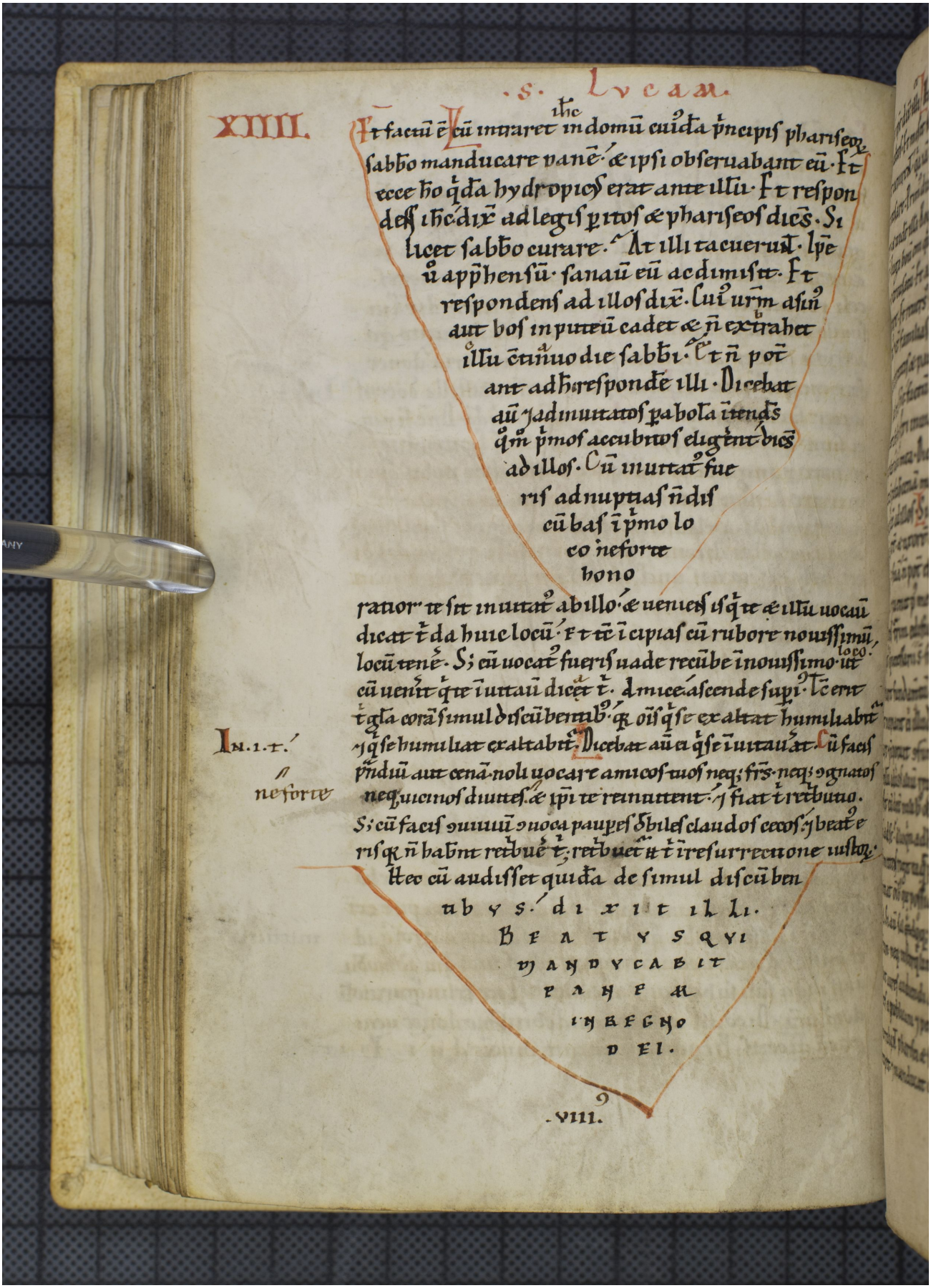

.s. Lucan.

XIIII. Et factū ē cū intraret ihc in domū cuīdā pncipis pharisēor
sabbo manducare panē. Et ipsi obseruabant eū. Et
ecce ho qdā hydropicus erat ante illū. Et respon
dens ihc dixit ad legis pritos et phariseos dicēs. Si
licet sabbo curare. At illi tacuerunt. Ipse
autē apphensū sanauit eū ac dimisit. Et
respondens ad illos dixit. Cui urm asin
aut bos in puteū cadet et ñ extrahet
illū continuo die sabbi. Et ñ potē
ant ad hec responde illi. Dicebat
autē ad inuitatos pabola intendēs
qm primos accubitos eligēbat dicēs
ad illos. Cū inuitat fue
ris ad nupcias ñ dis
cū bas in pmo lo
co ne forte
bono
ratior te sit inuitat a illo. Et ueniens is qui te et illū uocauit
dicat tibi da huic locū. Et tē incipias cū rubore nouissimū
locū tenere. Si cū uocat fueris uade recūbe in nouissimo loco ut
cū uenit qui te inuitauit dicat tibi. Amice ascende supius. Tūc erit
tibi gla coram simul discūbentib. Quia omis qui se exaltat humiliabit
et qui se humiliat exaltabit. Dicebat autē et qui se inuitauerat. Cū facis
prandium aut cenam noli uocare amicos tuos neq; fres neq; cognatos
neq; uicinos diuites. Ne ipi te reinuitent et fiat tibi retributio.
Si cū facis ouiuiū uoca pauperes debiles claudos cecos et beatus
eris quia ñ habent retribuere tibi. Retribuetur enim tibi in resurrectione iustor.
Hec cū audisset quidā de simul discūbentibus dixit illi.
BEATUS QUI
MANDUCABIT
PANEM
IN REGNO
DEI.

In.1.t. ne forte

.VIII.